

שאמיר רבי יוסי אמר רבי חייא, כשהברא הקדוש ברוך הוא את האדם, העלה אותו לפניו בדמותו, והוא ישב והתרה בו, ואמר לו: אני עושה אותך בשכילי, שתהייה אתה שליט ומלך על הכל בשכילי, אני לך למלוכה ואתה למשטה.

יעוד, אני נתן לך נסמה לדעת השכל וחקמה, מה שאין לך לשאר הבעליות. תהיה זהיר להסתכל בכבוד, תהיה זהיר לעשותות מצוטתי, וחוץ מפני לא יהיה שליט ונכבד כמותך.

ומני לנו שהזהיר אותו, והזהיר אותו עלך? זהו שפטותם (איוב ח) ויאמר לאדם הן יראת ה' היא חכמה וسور מרע בינה. כלומר, בשתחול יראתי עלייך, אז פשיג חכמה, שהיא למלוכה מן הכל. בשראה אדם שהיא שליט ונכבד על הכל, שכח את מצות ربונו, ולא עשה מה שנטטו.

אמר רבי פנחים אמר רבי חנילאי, לא עשו הקדוש ברוך הוא את האדם, אלא להשתדל בכבוד קונו. זהו שפטותם (עשה המ) כל הנקרא בשמי ולכבודו בראתו. מהו לכבודו? להשתדל בכבוד קונו. מהו לכבודו? להחשב ומפעשיו שיתנו לו חלק טוב לעולם הבא.

אמר רב יהודה, בכל יום ויום בת קול יוצאת מלמעלה, ואימתי? בזמן שהחמה זורחת, ואומרת: אווי لكم לבריות, שאינם רואים את כבודו, ואינם מסתכלים לרעת ולחקיר את כבודו.

ששנינו, אמר רבי אלעזר בריה דר' שמעון, רבי שמעון, כשההשמש מטה את כנפיו לכת בגבורות הגיגלים שלו, מכים בטלפים שלם בעלים של האילנות של גן עדן.

דאמר רבי יוסי אמר רבי חייא, פד בראש קודשא בריך הוא לבר נש, אסקיה קמיה בידוקניה, והוא יתיב ואטורי ביה, ואמר ליה أنا עביד לך, בגין למשהו את שלטנו ומלכה על כוֹלָא, בגין. אתה לעילא, ואני לא תפה.

יעוד, أنا יhibך נשמטה, למנדע סוכלתנו וחקmeta, מה דלית בן לשאר ברידי. הו זהיר לאספכלא ביקרו, הו זהיר לمعد פיקודי. ובר מני לא יהא שלטנו ויקרא כוותך.

ימנא לו דאתרייה ביה, ואזהיר ליה על דא. הדא הוא דכתיב, (איוב כח כה) ויאמר לאדם הנה יראת ה' היא חכמה וسور מרע בינה. כלומר בשתחול יראתי עלייך אז פשיג חכמה, שהיא למלוכה על הכל. פד חמאתם, זה הוא שלטנו ויקרא על כוֹלָא, איןשי פיקודא דמאריה,

ולא עבד מה דאתפקד. אמר רבי פנחים אמר רבי חנילאי, לא עשו הקדוש ברוך הוא לאדם, אלא להשתדל בכבוד קונו. הדא הוא דכתיב, (ישעה מג ז) כל הנקרא בשמי ולכבודו בראתו. מי לכבודו? להשתדל ולדעת את כבודו, ולהחשוב ממעשו שיתנו לו חלק טוב לעולם הבא.

אמר רב יהודה, בכל יום ויום בת קול יוצאת מלמעלה, ואימתי? בזמן שהחמה (דף כג ע"א) זורחת, ואומרת אווי لكم לבריות שאינם רואים את כבודו, ואינם מסתכלין לרעת ולחקיר את כבודו.

הגענו, אמר רבי אלעזר בריה דר' שמעון, פד נטה שמשא גדרוי, למחך בתקיפותא דגלאלון מבטשי בטלפיהון, בטרפתי אילנא דגנטא דעתן. וכל מלאכין